

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak által.

Felolós szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,
ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmonsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
2 hasábos garmonsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

Kiss Jenő.

Brassó, szept. 22.

Egyszerű név, egyszerű ember. Tanár a kézdivásárhelyi polgári iskolánál. Pontos, lelkiismeretes, derék hivatalnok. Sőt még annál is több: lelkes hazafi. Ha valami közügyről van szó, nem mond nagyhangú kritikát; nem is kicsinyeli mások munkáját. Ő maga is dolgozik. Nem pénzért, nem is dicsőségért, még csak ambícióból sem; hazafias lelkesedésből csupán. De ép ez a bűne a lelkes tanárnak. A székely cselédleányok ügyében mozgalom indul meg. Arról van szó, hogy ezeket a leányokat meg kell menteni a hazának. Nem szabad engedni, hogy tömegestül Romániába menjenek, s ott vesszenek magyarságukkal együtt. A jelszót kiadják Marosvásárhelytől, s visszhangja kél Budapesten, s több vidéki városban. A székely cselédleányokért százak jelentkeznek, csak győzzék őket szállítani. Mert nem kicsiny dolog az. Emberek kellenek hozzá, a kik összehozzák, s fölsegítsék őket a fővárosba. De nem olyan emberek, a kik tizletet akarnak csinálni az exportból,

hanem férfiak, a kik önzetlen hazafisággal szolgálják az ügyet.

Ilyenül vállalkozott Kiss Jenő tanár. Vagy harmincz székely leányt szállított a fővárosba, s valamennyit jó helyen elhelyezte. Azután hazajött. Azután vizsgálatot akasztottak a nyakába. Már hogy miért merete ebbe a dologba beleártani magát? Már hogy a tanár miért nem marad a kaptafánál, miért foglalkozik a cselédügygyel?

Megdöbbenéssel olvassuk ennek a vizsgálatnak a hívét. Hát ez is lehetséges? Valaki nemes közérdekben föláldozza idejét, nyugalmát, tetterejét, s a miatt vizsgálat alá fogják! Vétett Kiss Jenő az erkölcs ellen? Nem. A hazafiság ellen? Nem. Ellenkezőleg. Még csak a tanári állása ellen sem vétett. Mert az nem igaz, hogy a székely cselédleányok elhelyezése nem felel meg a tanári állásnak. Az az elhelyezés nem cselédkérdés, de nemzeti ügy. Sem Háromszék megye törvényhatósági bizottságának, sem a megyei tanfelügyelőnek nem volt joga a vizsgálatot elrendelni. Ez békó a hivatalnok közéleti működésére; elnyomása a nemesebb célok után törekvő hazafias

szándékoknak. Ez legfeljebb a háromszék megyei felsőbbbőség boszuállása lehetett, a miért a székely cselédmozgalom úgy láttathatta Háromszék megyét, mint a honnan zavartalanul történhetik a kivándorlás. De tehet a kivándorlásról a háromszék megyei főispán? Adhat ő kenyeret a nyomorban sanyalódó székelyeknek? És mivel nem adhat nekik kenyeret, mért bántják e miatt Kiss Jenőt? Hálát és köszönetet érdemel munkájáért, s gáncsot és sérelmet nyer. Meghurcolják a világ előtt, a helyett hogy nyilvánossá tennék érdemeit. A szüklátókörűség, s a szűkkeblűség tehetnek csak így. A francia hadsereg megmentése czimén elítélték Dreyfust, Háromszék megye megmentése czimén vizsgálatot indítanak egy lelkes tanár ellen.

No de, Kiss Jenő is kegyelmet fog kapni. A XIX-ik század alkonyán nem képzelünk olyan örűtséget, a melylyel őt még el is marasztalják. De ha mégis így lenne, ez olyan folt maradna Háromszék megye becsületén, mint a Dreyfus-ügy Franciaország történetén. Ilyen pedig ne legyen.

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Barna kis lány . . .

Barna kis lány, de hideg lett a szived
Könnyes szemem, hü ajkam nem sziveled.
A fonóban úgy nézek a kezedre
S nem ejted le azt az orsót, nem mosolyogsz
[szemembe.]

A rózsámnak szélkakas lett a szive
Jobbra fordul, balra fordul sebtibe'
De sok legény siratja már hűségét
A falunak összegyűjti s összetöri a szívét.

Hej, de sokszor visz az utam feléje
Elfordulok, nem nézek a szemébe
Benyomom a szemembe a kalapom,
Nem a szívét, nem a testét, csak a lelkét
[siratom.]

Barna kis lány visszahívna babáját,
Leejtén százszor is az orsóját,
De a legény nem hajlik már feléje
Fol sem veszi azt az orsót s úgy nevet a
[szemembe.]

Csapodár lány, falu szive, mi bajod?
Tán csak nem a barna babád siratod?
«Késő bánat fájó szive arczomon;
Testemet is, lelkemet is, szívemet is siratom.»
Ifj. Herrmann Antal.

Az amerikai nagybácsik.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

Talán nem is kellett volna a czim elé az amerikai jelző, hiszen tudja és érzi mindenki, hogy csak az amerikai rokonokról lehet itt szó, mert a mi hazabeli nagybácsijaink sokkalta inkább jó nevelésű emberek, sem hogy rászólgáltak volna arra, hogy akár vigjátéktárgy, akár egy jótékonycélu felolvasás céljátáblájaivá legyenek.

A mi nagybácsijaink — a hazabeliek — tudják már kötelességüket, ha a VI. vagy VII. X-et elérik, a kellő százezer forint is rakáson van, hát szépen átköltöznek másvilágba, boldoggá téve számtalan unokaöcsüket és azok ismert és ismeretlen bitelezőit, úgy

hogy az örökösnek alig van más dolga, mint hogy egy első osztályu temetést rendeljen a Pompes Funebres-nél s a királyi közjegyzőnél meghallgassa a szeretett (?) nagybácsi testamentumának a kihirdetését, s felfáradjon a telekkönyvi hivatalba, s átírassa a drága néhai ingó és ingatlanait.

De nem így tesznek az amerikai nagybácsik! Oh ezek furfangos emberek, nem hagyják oly könnyen a «milliókat». És éppen ez az, a miért ezek a félig jankeek megérdemelnék, hogy haláluk előtt 25-öt vágasanak rájuk.

Természetrajzilag az amerikai nagybácsik két osztályba oszthatók. Először olyanok, a kik léteznek, de sohasem haltak meg, azaz, ott az újvilág tüstös ege alatt túlélik összes unokáikat és öcsceiket, — és olyanokra, a kik nem léteznek, de meghalnak.

Ez az utolsó faj még veszedelmesebb. Avagy nem olvastak-e már kedvencz zsournáljaikban ilyen híreket: Mister John Kohen sanfranciskói gyáros 92 éves korában elhunyt. A néhai legtekintélyesebb polgára volt a City-nck, a Railway Streeten 9 palotája ma-

Belföld.

Brassó, szept. 22.

A király Benkő József debreczeni ítélő táblai bírót, a zilahi törvényszék elnökévé nevezte ki.

Fejedelmi vendégek vannak most együtt Tátrafüreden. Ott üdül József főherceg, Koburg Klementina hercegnő, Fülöp szász-koburg-gótai herceg és Lipót bajor herceg.

Széll Kálmán miniszterelnök nem szerdán, hanem ma érkezett a fővárosba.

A székes-főváros tegnapelőtt délután tartott közgyűlésén egyhangulag azt a határozatot hozták, hogy október 6-án koszorút helyeznek gróf Batthány Lajos sírjára és a 13 aradi hős emlékére.

A köbányai plébánosi állásra jogérvényesen Hock Jánost választották meg.

Zsebélyről újabb férjmérgezést jelentenek. Egy jómódu gazda gyanus tünetek közt meghalt. Csütörtökön felboncolták.

Külföld.

Brassó, szept. 22.

Ő Felsége szerdán reggel Ferencz Ferdinánd főherceg kíséretében, Klagenfurtból Meránba utazott.

Prágai érsekké a király báró Skrbenszky Leó prágai kanonokat nevezte ki.

Zsoldos Ferencz altábornagy, a közös hadügyminiszterium ny. osztályfőnöke, Bécsben meghalt.

Az osztrák kabinetválság küszöbön áll. A kiegyezés véglegesítése után a Thun kabinet beadja lemondását és azonnal hozzálátnak az új kabinet alakításához.

Dreyfus az «Aurore» című lapban nyilatkozatot tett közzé, a melyben azt írja, hogy: «Tovább fogom követelni annak a borzasztó tévedésnek jóvátételét, a melynek még áldozata vagyok.»

Magyarok és románok.

Brassó, szept. 22.

Ezen czim alatt a «Pesti Napló» ma érkezett száma az alábbi vezércikket közli:

* * *

Román polgártársaink körében egy idő óta sűrűn vitatkoznak arról, megmaradjanak-e tovább is a passzivitásban, vagy rálépjenek-e az aktivitás terére. Ha nem csalódunk az idők jeleinek megfigyelésében, napról-napra szaporodnak az aktivitás barátai és napról-napra fogynak azok, a kik tovább is a passzivitás képzelte sánczai mögött akarják bevárni, míg ez a korhadó magyar állam összeroskad s helyet ad holmi ábrándos nemzetiségi alakulásoknak. Régóta várjuk a románság közhangulatának ezt a megváltozását és csakis rendkívüli tényezők segítségével vagyunk képesek magunknak megmagyarázni, hogy az ugynevezett passzivitási politika, melynek teljes meddősége mindjárt kezdetben világosan kitűnt, oly hosszú ideig tarthatta magát a románság között.

Ez a rendkívüli tényező aligha más, mint a Romániából kapott anyagi támogatás, melynek élvezetében a vezető emberek bizonyos köréi igen jól érezték magukat a passzivitási szerepben, mert ez egyéni ambíciójuknak és érdekeiknek hasznát hozta. Mint a mivel a magyar parlamentben való működés, még aránylag kedvező kilátások esetén is, járhatott volna. Hisz a képviselőségért küzdeni kell, míg a passzív népvézéri szerep küzdelem nélkül elérhető. A képviselőnek, ha érvényesülni akar, folytonos szellemi munkával kell kiérdemelnie küldőinek bizalmát s kiküzdenie minden legkisebb sikert, míg a passzivitásban élő népvézértől semmit sem követel pártbíveinek közvéleménye, csupán azt, hogy konokul megmaradjon a tagadás terén.

Az egész passzivitási politika oly teltevésekre volt alapítva, melyek csak akkor váltak volna be, ha Európa keleti részén tökéletes fölfordulás állott volna be, mely a magyar államot — legalább mostani poli-

tikai szerkezetében és geográfiai határai közt — kiforgatta volna alapjaiból. A passzivitás nem egyéb politikai botorságnál, ha mögötte irredentizmus nem áll; már pedig a román irredentizmus, egyebekről nem is szólva, már azért is tökéletesen lejárt magát, mert Románia, támaszkodva a hármasszövetségre, az egész balkáni politikának legkonzervatívabb tényezőjévé vált. Hogyan lehetne észszerűnek és sikerekkel biztatónak nevezni a magyarországi románságnak — értve ez alatt mindenkor az erdélyi románságot is — olyan politikai magatartását, mely csupán gyökérhajtása volt egy idegen földben álló fának, a mely fa azonban rég elkorhadó és kidőlt. A Romániából jövő életnedvek titkos alimentációja nélkül bizony rég kiszáradt volna ez a passzivitási sarj s hogy most már vég-órája közelget, abban talán része van annak, hogy a romániai pénzforrások elapadtak.

Ezek nélkül a hazai románság állapota már rég megérett volna arra a kijózanodásra, melynek jeleit újabb időben látjuk, s melytől rokonszenvűnk meg nem vonhatjuk. A híres memorandum is csak kifolyása volt annak a reakcionárius politikának, melynek szálait ultramontanok, antiszemita és mindenféle magyariálók szövögették Ausztriában, s mely mögött mint protektor, néhai gróf Kálnoky külügyminiszter állott. Kálnoky arról álmadozott, hogy ha a magyarok más-kép meg nem puhulnak, oly magyar parlamentet választat, melynek többsége nemzetiségi elemekből alakulna. Ez a gonosz és ostoba politika a magyar nemzetnek egy kézmozdulatára megbukott, mert Bécsben tökéletesen átértették azt az igazságot, melyet már gróf Andrássy hirdetett, hogy a dákóromán izgatás első sorban a monarchia integritásának kérdése. Erről az oldalról ne várjanak a románok semmi támaszt. — Még Ausztriában is, hol pedig egyre a federalizmus szelleme kísért, éppen e napokban szigorúan eltiltották a bukovinai románoknak a román nemzeti színek használatát, mert e színek idegen államnak a színei.

Sajnos, hogy a hazai románság zöme értve a nép szélesebb rétegeit, oly kevés politikai önállóságot tanusít s oly kevésé

radt s utolsó perczeiben egy hü szolgálja volt körülötte. A milliós Magyarországból — Znióvárjából szakadt az új világba, s eleinte csak tintaeadásból tengette életét s most mégis 10 millió ezüst dollár maradt utána.

Nos, a mikor ezeket a szivreható történeteket világgá röpitik, a Kárpátoktól az Adriáig — helyesebben Munkácstól — Mura-szombatig tizezer Kohn-nak lábbad könybe a szeme, és dobban meg a szíve. Másnap már 5000 városban ír az árvaszék, a jegyző és a pap — azaz anyakönyvvezető a san-franciskói konsulnak, hogy az elhunyt millió-nér elvitáztatlan unokái és unokaöccse, ezek az ő városukban laknak s minden más, hasonló nevű örökösjelölt szédelő, a kiket egyenesen meg kell lynchelni.

A legközelebb induló amerikai postagözös pedig, métermázsza számára viszi a leveleket, az iratokat, születési bizonyítványokat, bélyeges aktákat az új világba, sőt újabban már élmeesebb örökösök is készülnek, a kik nyomban hajóra szállnak a milliók után. De óh uram! Végül kislát, hogy a milliók ura tulajdonképpen Kohn Izsák, nem is Znióvárjáról való, hanem Csehországból, — a znaimi uborkák hazájából. Ezzel azután öröme és tragédiának vége, a legtöbb hasznát a kincstár huzta, a ki vagy 10000 drb. különféle okiratok bélyegéért sokkal több pénzt

kapott, mint akárhány örökös. Ilyen csalfák az újvilágbeli milliók. Mire hozzánk jönnek kutyamódon lesóványodnak. Higgyék el, nem érdemes örökölni.

Most pedig érezenek irántam forró részvétet, mert áttérek az én saját külön nagybácsiúra.

Éppen dr. Nyuzó Alfréd irodájában töltöttem az ősjogász éveimet, a mikor a Tárogatóban olvasom, hogy James Pavlicsek cincinnati államának hidépítőjét szél érte, s rengeteg milliót, melyet saját találmányával szerzett, ismeretlen örököseire hagyta, a kiket most a konzulátus jelentkezésre szólít fel. Ar örvendetes napihirben még az is el volt mondva, hogy jeles férfiú első feleségét, a ki már 30 éve hogy elköltözött az új világból, Betti Hajagosnak hívták.

Semmi kétség, ez az én Erzs nagynénem, a kit annyit hallottam emlegetni, hogy egy szép napon elvitorlázott a mi fatornyoközségünkben.

A notáriust egy express levélben riasztottam fel, hogy adjon egy hatósági bizonyítványt, s a nagyhasu plébános pedig — mert az eklézsiának új harangot ígért az örökségből — ékes latin és magyar nyelven a Jézus Krisztus nevében is bizonyította, hogy csakis én vagyok az a Pavlicsek László, a kit az örökség megillet. Ismerte nagybácsimat is személyesen, sőt nagynéném, a

a mikor még nem Betti, hanem Erzsóknak hívták, ő tanította meg a hiszekegyre!

Ezekkel elkészülve, visszautaztam a fővárosba! Hol is első dolgom volt, hogy amerikai ismereteimet gyarapítsam s e célból egy délelőtti töltöttem a városligetnek «Amerika» nevű részében. Délután megvásároltam Amerika térképét és földrajzát és tanulmányoztam, azután egy amerikai fényképszéknél levéttem magamat, egy amerikai biztosító intézetnél 5000 forintig assecuráltam és este egy amerikai vacsorát élveztem és amerikai lapokat olvastam, hogy csak úgy zugott a fejem. Már azt képzeltem, hogy telivér amerikai vagyok.

Másnap az amerikai konzulátus szolgáljával kötöttem ismeretséget, a kitől egy amerikai puskát kaptam, melylyel azonban előbb ő zsebemet felmetszette, úgy a mint az Arizonában is szokás. Délután a városligetben az újvilág állatfajtaát nézegettem és sohajtoztam nagybácsim után.

Ilyen tapasztalatokkal azután elutaztam a nagy utra, de előbb egy amerikai hintaszékben begyakoroltam magamat a tengeri betegségbe is.

Végre itt voltam. És itt jön a tragédia. Mikor nagybátyám palotáit kerestem, egy jankee azzal igazított utba, hogy «az a vén kutya most a kávéházban ül és levelet ír».

képes megítélni a saját érdekeit — mert külföldben régen laképnél hagyta volna a Romániából inspirált s részben anyagilag is támogatott kolompásokat, s oly vezéreket választott volna, a kik nem vezetik fejfel a falnak.

(Vége köv.)

HIREK.

Brassó, szept. 22.

— **Tanügyi hír.** A helybeli állami felső kereskedelmi iskola alsó osztályába a jelen tanév elején 70-nél több tanuló jelentkezett föl vételre. Mivel ezen szám a rendtartásban megengedett létszámot jóval felülmúlja, az igazgató a rendes létszámon felül jelentkezetteket feltételeesen felvette s egyúttal megtette a szükséges lépéseket, hogy az osztály párhuzamosíttassék. A miniszterium azonban hosszasan utánjárás daczára sem volt rábirható, hogy a párhuzamos osztály felállítását megengedje s ebbeli határozatáról az igazgató-ságot táviratilag értesítette. Egyúttal azon meglepő intézkedését is tudatja, hogy a fogarasi kereskedelmi iskolában négy héttel ezelőtt beszüntetett alsó osztályt újból megnyitja. A feltételeesen felvett tanulók a miniszterium mindkét rendbeli intézkedéséről azonnal értesítették s így a feltételeesen felvett tanulóknak gondoskodniok kell arról, hogy tanulmányaikat másutt folytathassák.

— **Kirándulás.** A brassói m. kir. állami főreáliskola tanuló ifjúsága, tanáraik vezetésével, holnap — szombaton — reggel a vegyesvonattal kirándulásra megy Segesvárra és Fejéregyházára, hogy megtekintse a segesvári Petőfi szobrot és a fejéregyházi emlékoszlopot. E kirándulásnak már a múlt szombaton kellett volna megtörténnie, de akkor a kedvezőtlen idő miatt elhalasztották.

— **A hétfalusi katonaszabadítók ügye.** Lapunk márczius 13-iki számában közöltük a brassói kir. törvényszék ítéletét a hétfalusi

katonaszabadítási pörben. H e n t e r Gábor felmentetett; R u s z János felmentetett; S i p o s János összbüntetésül 3 évi fegyházra, 5 évi hivatalvesztésre; F r a t e s Thoma lelkész 3 havi fegyházra és viselt hivatalának elvesztésére; D a m o k o s István 1 évi börtönre és 3 évi hivatalvesztésre; U r d e a György lelkész 6 heti fegyházra; F o r i s Mihály összbüntetésül 3 évi fegyházra ítéltetett. Ezen ítélet ellen a kir. alügyész annak idején fellebbezést jelentett be. — A mint biztos forrásból értesülünk, a marosvásárhelyi kir. ítélőtábla az összes elítélteket felmentette.

— **Gyász isteni tisztelet.** A sepsi ev. ref. egyházmegye papsága 1899. október 6-án d. e. 10 órakor — az aradi vértanúk halálának 50-dik évfordulója napján — a sepsi szentgyörgyi ev. ref. templomban a meggyilkolt hősök emlékeztetere: gyász Istentiszteletet rendez. Az isteni tisztelet sorrendje: 1. Invokatio (XC. zsolt. 1. v.) énekl. a gyülekezet. 2. »Isten a magas égből« énekl. az egyházi dalkar. 3. Alkalmi ima, tartja: tisz. Tárkányi György kollegiumi vallás tanár. 4. »Rákóczy imája«, orgonakisérettel előadja: Zsigmond Ferencz ref. énekes. 5. Alkalmi egyházi beszéd, tartja: tisz. Szabó Jenő ifj. falvi ref. lelkész. 6. Gyászdal, előadja: az ev. ref. dalkar. 7. Utóima, tartja: Szabó Jenő ref. lelkész. 8. Szabadságdal, előadja: az egyházi dalkar. 9. Orgonajáték. 10. A templomból kijövet, a honvédszobor megkoszorúzása, a ref. énekkar közreműködésével. Az isteni tiszteletet megelőzi: Domján István felolvasása 1849. okt. 6-áról. Az ünnepély végeztével: közebed a Tankó-féle helyiségben; egy teríték ára: 1 frt 30 kr.

— **Templomszentelés.** Majláth Gusztáv püspök f. hó 24-én — vasárnap — fogja ünnepélyes szertartással felszentelni a dicsőszentmártoni róm. kath. templomot.

— **A rendőrség és az italmérési engedélyek.** A belügyminiszter egy konkrét esetben kifolyólag azt az elvi határozatot hozta, hogy a rendőrség az italmérési engedély gyakorlását el nem tilthatja, mert az italmérési engedély bevonása a pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozik. A mennyiben sürgős és halasztást nem tűrő fontos közrendészeti avagy állami érdeket veszélyeztető okok az italmérési engedély gyakorlatának azonnali beszüntetését, illetve a korcsmahelyiségnek rögtön bezárását kívánják, saját hatáskörében kivételesen eljárhat ugyan, de intézkedését tartozik az illetékes pénzügyigazgatóságnak azonnal tudomására hozni, amely azután, ha az engedély bevonására törvényes indok forog fenn, az engedélyt bevonja.

— **Hol van Sipos Etel?** Ezen cím alatt azt olvassuk az »Ellenzék«-ben, hogy Sipos Etel, a kolozsvári színház egykori kedvelt subretténekesnője jelenleg Mező-Tellegden (Nagyváradtól nem messze) férjének és kis gyermekének szentelve idejét, boldog családi életet él. A nyár folyamán kolozsvári és nagyvárad-i ismerősei közül sokan keresték fel a művésznőt, a ki a kolozsvári színtársulat 1895-dik évi itt szereplése alkalmából a brassói magyarság körében is kedves emléket hagyott hátra és a kinek jelenlegi életsorsa éppen azért olvasóinkat is biznyára érdekli.

— **Német iskolai bizonyítvány.** Ezen cím alatt a fővárosi »Esti Ujság« a következőket írja: »A most folyó inasiskolai beírás alkalmával az egyik mesterinas Schässburg kelettel olyan iskolai bizonyítványt mutatott be, a melyben egyetlen magyar szó nincsen s a melyet a németül nem tudó iskolaigaz-

gató egyszerűen visszautasított. A bizonyítvány a segesvári evangélikus polgári iskolából való és arról nevezetes, hogy a magyar nyelvet megelőzi benne a Muttersprache (anyanyelv) című rovat, melyben a tanulók németnyelvi ismeretükből kapnak osztályzatot. Azzal nem törődik az illető iskola vezetője, hogy németen kívül más anyanyelvű tanuló is jár az iskolába, a bizonyítvány rovata egyszerűen minden tanulót német anyanyelvűvé tesz. Ezen felül sérti a bizonyítvány a helységnevekről szóló törvényt. S végül, mint ebben az esetben is, kára van belőle a mesterinasnak, mert az el nem fogadott bizonyítványa miatt most egy évvel többet kell iskoláznia. A százszok külön iskolapolitikája miatt így károsodik a százszok fiatal nemzedéke.«

— **A vasuti fékek meghúzása.** A minisztertanács határozatilag kimondotta, hogy a vasuti vészfék indokolatlan meghúzása által elkövetett kihágás elbírálása nem a közigazgatási hatóság körébe tartozik, hanem a büntetőbíróháza, mert a vasuti vészfék meghúzása nem egyszerű rendőri kihágás, hanem a testi épség elleni kihágás s mint ilyent egyenesen a bírósághoz kell utasítani.

— **Uj lap.** A szabadelvű párt két fővárosi lapja, a »Nemzet« és a »Magyar Ujság« összeolvad. Az új lap f. évi október 1-én indul meg s a »Magyar Nemzet« címet fogja viselni. Az új lap főszerkesztői d. Jókai Mór és Beksics Gusztáv; felelős szerkesztő Adorján Sándor. A »Magyar Nemzet« este fog megjelenni.

— **Az ideai önkéntesek figyelmébe ajánljuk a legjobb birnevű Blum és Társa egyenruházati intézetét,** (Budapest, IV. Sütő-utca 2.) melyet Blum Lajos a cég agilis tulajdonosa óriási kibővített, úgy hogy modern berendezése, raktára, a legmeszebbmenő és legkényesebb igényeket is kielégíti. Ezen elsőrangú intézetből kikerülő egyenruhák nemcsak mesteri szabásuak, izlésesek, kifogástalan kiállításuak, hanem a szó szoros értelmében a testre öntötteknek látszanak. Hogy a bizalmat ezen intézet mennyire megérdemli, tanúsítja az is, hogy az összes katonai körökben leginkább kedvelik és hogy a szerb király, valamint József főherczeg udvari szállítóikká tették e céget.

Nyiltér.*)

Miután tetszett Mátyás József és érdektársai uraknak telzaklatni a közvéleményt azon hirdetésménnyel, mely szerint 166 vagon széna az én veszélyemre e hó 23-ik és következő napjain árvereztetni fog, — van szerencsém ezennel igazolásomul felhozni, hogy én a további széna mennyiségnek átvételét azért tagadtam volt meg, mivel az első szállítmányok között voltak több olyan vagonok, melyeknek széna rakománya rosz volt, mit elismertek Mátyás urak az által, hogy tetemes árleengedésben is részesítettek engemet, csak hogy így valahogy reá bírjanak ama rosz szénát tartalmazó vagonok megtartására. Hogy Mátyás József és érdektársai urak nem is akarták komolyan a veszélyemre eme 166 (?) vagon szénát eladatni, az kitűnik abból, hogy szeptember 18-án délelőtt egyik érdektárs egyenesen eljött hozzám és rövid társalgás után önként felmentett a társulat nevében a 166 vagon széna átvételének szerződési kötelezettsége alól, még pedig kijelentette, minden kárpótás fenntartása nélkül és egyúttal az általam nekik annak idején adott előlegem nekem visszaadott.

Ennyivel tartoztam a magam jóhírnevének.

Brassó, 1899. szeptember 21.

Tisztelettel
G. M. Zánescu.

*) Ezen rovat alatt közlöttékért felelőséget nem vállal a szerkesztőség.

Elhült a vérem! Hát itt a lelkek visszajárnak a kávéházba és leveleket írnak. Reszkettem a félelemtől, de benyitottam és oda álltam a legfehérebb és legőszöbb alakhoz és megszólítottam.

Mister Pavlicsek hidegen köszöntött és tudomásomra adta, hogy nem ő hunyt el, hanem a házmestere, a kit Havlicseknek hívnak. Ez az egész!

Lerogytam egy székre és lázasan össze-vissza beszéltem. Harmadnap visszanyertem egészségemet s ekkor nagybácsim azt mondta, hogy látja, hogy a klíma nem nekem való, utazzak vissza Európába. Előmbbe csörtetett 100 dollárt s mire észrevettem magamat, egy ördögös lift már a földszintre szállított. A 100 dollárt még aznap elvertem és este pedig engem vertek el umagy amerikaiasan.

Négy hét múlva visszaérkeztem az újvilágból s átkoztam a vén Kolumbust, mert ha ő fel nem találja Amerikát, a nagybácsik meg a tótok itthon maradnak.

(Folyt. köv.)

Természetes tiszta erdélyi borok

Neustädter K. pinczéjéből, Brassó

Hogy igen tisztelt vevőimnek boraim beszerzését kényelmesebbé tegyem, az alant felsorolt czégeknek készlet van és mindenkor az eredeti árak mellett kaphatók és pedig :

Hesshaimer J. L. & A. uraknál

Hasenmayer Fritz urnál

Gabel ur schwechati sörcsarnokában.

és saját Ó-Brassói fióküzletében Hosszu u. 30. Dinka István urnál

Valamint alólirott raktárában.

kiváló tisztelettel

NEUSTÄDTER KÁROLY

Bolonya, Kut-utca 13. sz.

2 széna prés

kerestetik használatra, esetleg megvételre. Hol? Megtudható a lap kiadóhivatalában.

Egy jó házból való német leányka

2 fiu gyermek mellé, ki azokat főleg a német nyelv beszélésére tanítaná egy magyarországi nagyobb mezőváros polgármesteréhez kerestetik.

Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal nyújt.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal

KATHREINER-FÉLE

Kneipp

maláta kávé.

Nagymama nekem is!

Évek óta kitűnő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorbajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.